

AKATALPA

Aralık 2004

Aylık Edebiyat Dergisi

Sayı : 60

YAŞANAN HAYAT VE GÜNCEL EDEBİYAT

Ramis DARA

Hayatı önemsemeyen edebiyatın ve edebiyatı önemsemeyen hayatın fazla bir önemi yoktur. Mademki her edebiyat ürünü yeni bir hayat yaratma sanatıdır, öyleyse edebiyat sadece ideal saydığı ya da kendisine daha çok değer verildiğini sandığı geçmiş hayatı değil, yaşanan hayatı da bütün dikkatiyle gözlemek zorundadır. Yoksa büsbütün toplumun, güncel yaşantının dışına düşecektir, minyatür bir dünyada pek bir değeri olmayan bireysel bir oyalanmaya dönüşecektir. Ne kadar gündelikten kaçarsak, güncelden uzaklaşırsak o kadar sıkı yapılıyoruz, kalıcı oluruz, düşüncesi olsa olsa bir züğürt tesellisidir. Hayat bizden ne kadar kaçarsa, sıradan duyarlıklar, hatta duyarsızlıklar bizi ne kadar hiçlerse, biz de ondan o kadar, hatta daha çok kaçalım, onu hiçe sayalım, tavrının sonu yoktur.

Bir başımıza olmadığımızın farkındaysak, sadece bitkiler ve –bağışlayın– hayvan diye adlandırdığımız varlıklarla yetinmiyorsak, türdeşlerimizin oluşturduğu düzenin içindeyse, kendimizi içinde hissetmesek, kenarında köşesinde, karşısında bile olsak, ille de o yatay ve dikey zeminle bir ilişkimiz varsa onu hesap etmek, gözlemek zorundayız. Onu beğenmiyorsak, içinde bize ve benzerlerimize yeterli yer yok, varlığımız onunla uyumuyor, desek bile, onunla bağımızı kesinlikle koparamayız.

Oranın dışında, dışarıda hiç yer yok.

Ayrıksılığımızdan, yeteneğimizden, dahiyane duruş ve bakışımızdan, üretimimizden ya da yaratımımızdan eminsek, yazdıklarımızın gelecekte anlaşılacağını düşünüyorsak, yapıp ettiklerimizi, ‘eserimizi’, onu oluşturacak parçaları yayımlamayacağız o zaman. Bilmem kaç yıl sonra gün ışığına çıkarılmaları için sağlam bir vasiyette bulunacağız.

Böyle bir şey yapmaya niyetlenmiyorsak, günün hayatının nitelikli sanatı, edebiyatı önemsemediği, onun yerine koflarını öne çıkardığı, göndere çektiği görüşüne sıkı sıkıya bağlanmamızın bir anlamı yoktur. Gerçekten günün hayatı boş şeylere sanat diye sarılıyorsa, o hayatın da çok fazla bir önemi yoktur, diyebiliriz, diyebilirsiniz; girişte dediğimiz gibi.

Ama bunları anlatan, bunları doğrudan anlatmasa da, gösteren, benimseten, yaşama geçiren sanat ürünleri üretimine ya da yaratımına ihtiyaç var o zaman da. Dergiler ve kitaplar; şairleri, öykücülerini, romancıları, denemecileri beklemeye devam ediyor.

Sina Akyol, Ramis Dara, Nuri Demirci, Gültekin Emre, Haydar Ergülen, Ahmet Günbaş, Hilmi Haşal, İbrahim Oluklu, Mehmet Sarsmaz, İhsan Tevfik, İlyas Tunç, Serdar Ünver, Betül Yazıcı.

Haydar ERGÜLEN

CAM ODADA AKŞAM

1. Üzümde unutma beni zeytinde unut
ben tenhayım bağa
Sütünü bende sakla acıdan taşmış
bir incir gibi içliyim sana
Gazelimi al aşktan güze say beni
say ki yaprak olup düştüm dalına
Gamda tutma beni cam odada tut
ben küçüğüm dağa
2. Şarap gecesini arıyor, keder üzümünü
üzüm koparıldığı anıyı... hangi viranda?
Ben gözyaşı kadar bir kadın arıyorum
kadınsa bir damla gözyaşı kadar kayıp şarapta
Şarap kadımla koyu
sözlerin karanlığı da
3. Adaya sığınmış rüzgâr gibiyim
gökte tütüyor kayığım
bu sefer ruhuna çek beni
anne, içine değil!
4. Beni de kardeşi yap ıssız adanın
üzümün kanyla bir damla
zeytin çekirdeği kardeş
şiirin güz okulunda uslu
incirde, narda, limonda haylaz
Belki bir salkıma heves
belki bağı bozulmuş şu mutluluğa
5. Üzüm değil ezik, şiir
bağından bir acı boz bana da
bordo olsun, şarabın gam kuyusundan
bana değil, belki şiire iyi gelir
Taşkın süt gibi memelerinden
dağları, ırmakları, ovaları daya ağzıma
küstür şarabın karanlığını da
yokluğunla doyur beni
6. Aşk, kasabadan şehre inmek gibi
akşamla, camın odaya çökmesi gibi
sen kırılırsın, başkasının camı saplanır
Kasabadan şehre inerken
sesinden önce kirpiklerini yıka
gözyaşlarını esirge bu tuz akşamından
7. Aramızdan hiç geçmeden gitti
hepimiz gölgesi eder miyiz bir ikindinin?

BENİ HİÇ GÖREMEZSİN

Gültekin EMRE

Şiir felsefe ilişkisi üstüne duruluyor, yani bir kez daha gündeme geldi, Yücel Kayıran'ın yeni şiir kitabı *Beni Hiç Göremezsın* nedeniyle: Şiirin ve şiirinin çekirdeğini oluşturan düşüncelerin dünyasına sokulmaya çalışılıyor; şiirin teması, dizelere, imgeler yayılan anlatım ve içerikte yoğunlaşan sıkılık, felsefe şiir buluşmasına örnek olarak gösteriliyor. İşin içine mistik bir hava da giriyor felsefeyle kol kola. Bir yanda diri bir anlatım, bir yanda umutsuzluğu ve kaygıyı yedeklemiş bir söylem söz konusu sanki. Belki de "hafızadır!/benim aklıma beladır!"dan başlayarak kalpteki kara nokta, hançerdeki yara, tendeki beddua ... gibi sesi sese ulayan imgelerle örülü özgün bir şiirin kapısını aralıyor bize Yücel Kayıran. *Beni Hiç Göremezsın*, "nar"la başlıyor, "ali boğaz deresi" ve "boş bina"yla sürüyor sondan başa doğru. Kendini içindeki oyuktan kurtarmaya çalışan şair, bir yandan da bir kılıf gibi geçiriyor yüzüne "cesareti" ve "her ben bir muamma"dan yola çıkıyor en başta, "çocukluğun yurtsuz rüyalarına" doğru yelken açıyor imgelerle. İçindeki "uysal nehre" ulaşmaya çalışan bir şairle karşı karşıya bırakıyor bizi Yücel Kayıran. "şair anlattığına benzer" derken, şiiriyle özdeşleşen bir yolculuğu da imliyor elbette. Bir de Türkiye'nin siyasal, kültürel karmaşasına da göndermeler var kitapta: "hem türk,/hem solcu,/hem sünni müslüman" gibi. Böylece hem dinsel bir söylem, hem de bir gazel havası yayılıyor şiirin edasına. Kitabın son şiiri "İçerleme"de kendisiyle, birikimiyle, yol arayışıyla, ortaya koymaya çalıştıklarıyla tedirginliklerini yansıtan bir tavırla karşılıyoruz. Yaptıklarından huzursuzluk, sıkıntı, tedirginlik duyan bir şair değil o, ama ustalığına sığınan bir kimlikle karşımıza çıkıyor; şu dizeler onun nerede olduğunu, aldığı yolu kazıyor belleklere: "birikme dedim kendime/bakarken biriken kendime" Gözleyerek, dünyayı bakarak algılayarak, yorumlayarak birikirken şu sorulara da yanıt arıyor şair kendince: "bende biriken şey ne/ki sığmıyor içim içime/içimde biriken şeyden/bir yol çıkmıyor kendime" Kendine bir yolun ağıp ağmadığına şairin kendisi karar verecek elbette ama, "Nar" şiiriyle ustalığını gösteriyor bana göre: Bu şiirdeki yalın ve çok yönlü anlatım sıradan hayatı çarpıcı, etkileyici bir biçimde gözümüzün önüne getiriyor: "Ali Rıza dayı öldü/gömdüler onu!/Enver abi öldü/gömdüler onu!.../aşkta muradını alamayan/uzun ömür sürmez!" "insan hayallerine benzemez!" diyor ya Yücel Kayıran, kalbin içinde birikenlerle "nara" benzediğini de düşünelim diye önümüze koyuyor: Kaçırılan fırsatları düşününce de "insan gölgesine benzer"miş dizesiyle başka bir yorumun kapısını açıyor. Sözcük sözcüğe benzemez ama, "kalbini unutan neye benzer?" Bu durumda "hafıza"nın "neden zehir" olduğunu, aklın "neden tutkal" olduğunu kendisine sormadan de edemez. Yücel Kayıran, hayattan soğurduğu gözlemlerini aklın, mantığın süzgecinden geçiriyor bir bir. Sonra bu birikimini, imgelere dağıtıyor ustaca. Şiirinin çatısını bu disiplinli çalışmayla kuruyor ve şiirinin

Hilmi HAŞAL

KIYI UYANMASI

Demir ağaran ufuk nerde, mağrur tanyeri
geceden mi miras püsküllü saçakları, huzme
perde arkası göğün, üstü açık kalmış Venüs
bir de uykulu Ay; evrenin miskin bekçileri

üşüdüğünden mi yoksa, örtük öteki yıldızlar

dirim tedirgin belirti, neden, saliseler suspus
bilmiyor Mudanya denizi ve desen yakamozu
kuşlar ezgi peşinde, kendini ezberci, bilmiyor
boşluğa nispet kanatları, alkış - yankı korosu

giz ağı ağaçlardan ağaçlara, çatılara, bacalara

Altıntaş yamacında gezinen büyümlü el sanki
aralanmış alacası zamanın, siliniyor Venüs
oysa Ay, benek, Aydınpinar üstünde yapışık
güleç atlasında belli belirsiz rüya bahçeleri

sabah ufuksuz, beyaza çalıyor lacivert köpüğü.

yapısını çocukluğuna "mahsur kalmış" ben'le mühürlüyor; şiirinin harcına "hiçbir şey olmamış gibi yaşamak" düşüncesini, "hiçbir merhem"in çare olamayacağını da ekliyor gül yaprağı yaralandığında. Gözlerinin "kıyısındaki mahşere" dikkat çekiyor gölgedeki "Asma Kilit"lerin büyümlü gündeme getirerek. Onun "Veda"laştığı hayat mı, yoksa aklı mı, ilk elde anlamıyorsunuz elbette duygunun pusulasına bakıp; sonra "Nar" yetişiyor imdada bin bir çoğalmayla: "Trampet Sesleri" duyulmaya başlıyor dizelerden geçerken çocukluğumuz "Fener Alay"larından. "Rüzgâr" "Yara"ları saramadan rüyalara salıncak kuruyor. Boşluk ve sokağın fotoğraflara sığmayan büyümlü kendine serin bir gölge arıyor bir vahanın, bir uçurumun, bir hayatın önünde.

Hiçbir şey birbirine benzemez, bir şiir bir başkasının içinden süzülür hayata. Şiire bakınca şairini görebiliyorsak, imgelerden şiire, şaire ağabiliyorsak, oradaki hayatın mantığını, şiirin diline yayılan dünyayı yakalayabiliyorsak şairi görmemize gerek yok.

Şiir bize nasıl olsa gideceğimiz yolu gösterir.

Yücel Kayıran, *Beni Hiç Göremezsın*, Ekin Yayınları, Şubat 2004, 95 sayfa

Sina AKYOL

BAKTİM HEM GÖRDÜM

Ama billur
gibi billur-
göge çıktım.

Baktım hem gördüm
börtü böceği.

Tuhaf telaş!

İnsan kurdu azade
insanı yiyordu.

Kalbi donmuş kutup kuşları dolmuş gövdeme
Uzadığımın çok uzayamam
Kıymıklarımın üstüne basan arya
Hiçbir şey getirmiyor kırların aklına

Saçlarımın daha güre çıkmayacağını biliyorum
Ürkütmek istemiyorum kimseyi
Gelinciklere tutunuyorum bu yüzden
Böyle poz veriyorum buğday ordusuna
Karaya vurmuş yavru bir yunus gibi gülümsüyorum

Çürük ayva sakladığım koynum dümdüz
Kaldırdım Gazali'nin asi başını göğsümden
Dinliyorum şimdi, itirazım yok hiçbir şeye
Sözü ölüme getirmiş müderris

Soluma yatırırsanız daha iyi görürüm gökyüzünü

Serdar ÜNVER

SENİ BEN HEP

Seni ben sabahları
-ilk ışıkla, ışıkla-
(şakımadan çayır kuşu
gerinmeden buğdaylar)
alıp alıp gitmedim mi
ötesine, ne varsa...

Seni ben akşamları
-son ışıkla, ışıkla-
(dönmeden daha yüzünü
en küskün günebakan-
sinmeden zaman bile)
koyup koyup gitmedim mi
ötesine, ne yoksa...

Seni ben geceleri
-ışksız, hep ışksız-
bin bulutlu Ay'dan bile
çipil gözlü yıldızdan
(bürünüp de sesine
orman içi uğultunun)
ummadım mı arsızca
çok var diye sabaha...

Seni ben sabahları

...

Nuri DEMİRCİ

ÇAYIRGÜZELİ

İbrahim OLUKLU

GELİRİM SANA

'Münevver' adlı masa lambası için.

Kumsalına Çukurova kurduğunuz
O denizin kıyısında
Daha yola çıkılmadan varıldınız
Sözleşmişliğin bebe kokulu
Çağrılarına uyarak öterdi geceleri
Gezdiğiniz yerlerdeki börtü böcek
Dem almış halleriyle konuşurdunuz
Başkalarının havadan sudan
Diyerek küçümseyeceği konuları da
Sözleriniz aydınlanmamış alanlarına
Akardı
Türkiye'deki aydınlanmanın

Selamlaşmayı yük sayan
İnsanların sayısı günden güne çoğalsa da
Ütü izi değiştirilmiş
Bir gömleğin kolundan da
Çıkar gelirim sana

“KENDİ KALBİNE YAZGILI EDA”:

YÜCEL KAYIRAN

Mehmet SARMAZ

Yücel Kayıran'ın 1997'de yayımlanan *Hayaline Firar Edemeyenlerin Afsunu* adlı kitabından sonra, 2004'te ikinci şiir

kitabı *Beni Hiç Göremezsin* de okurlarıyla buluştu. Şair bu ikinci kitabında da benzer şiir izlekleriyle sürdürüyor serüvenini. Doğrusu, belki de birinci kitabında söylediklerini ikinci kitabında derinleştiriyor. Ama ben BHG’de bir yolculuğu denemeden önce HFEA’da gezdirmek istiyorum seni sevgili okur.

Ozanın söz konusu iki kitabı gerçekte altı kitap. Ki HFEA’nın üçüncü kitabı *Uysal Çığlık*, ikinci kitabı *Hayaline Eremeyenlerin Firarı*, birinci kitabı *Firar Edemeyenlerin Hayali* adlarını taşıyan; BHG’de altıncı kitap *Nar*, beşinci kitap *Ali Boğaz Deresi*, dördüncü kitap *Boş Bina* adlarını taşıyor. Ozan üçer kitabı iki ayrı kitapta birleştirirken kitabı tersten okumayı öneriyor sanki. Ki son biçimini görmenin ilerideki öncesine anlaşılmasını istiyor sanki. Çocukluğumuza yaklaştığımız oranda olgunlaşmamız bu olmalı. Bu yüzden HFEA’daki ilk şiir Suret’teki, “*zamanın ufunetinden çocukluğuma / giden bir otobüs için / kendime bir bilet aldım*” diyebiliyor. İçine, mağaraya, oradaki hayale iniyor, çünkü indikçe her ruhun kendi suretine yaklaştığını biliyor. Bu durumda her iki kitabı da tersten okuyarak altıncı kitaba kadar ulaşmamız en iyi yol olarak görünüyor. “Yücel, keşke bu altı kitabı da küçük kitapçıklar halinde yayımlasaydı” diye düşünüyorum. O zaman kitapların bütünlüklü ağırlığını okur daha sağlıklı bir biçimde duyumsardı belki. Bu bölümleme biçimi dolayısıyla altı kitabı birinciden başlayıp ele alarak ikinci kitabın ilk dizisine ulaşmak istiyor; bir ‘ad’ olan o ilk dizeye, tanımlanamaz olanın görülmeliğine...

Birinci kitap *Firar Edemeyenlerin Hayali* Harun Kılınç, İsmail Atmaca, Necdet Öztürk, Orhan Doğan, Nadir Karabulut, Yaşar Güneş ve şairin kendisi ‘Ercan Kayıran’a adanmış. İlk şiir Sıkıntı ve İmparatorluk yalnızca Necati Demir’e. Şair, Gölgesine Takılan Teğmen adlı şiirde, “*Bulamıyorum / hangi çağa göndersem kendimi*” sorusuyla uyarıyor okuru. “*Gövdemin yol ayrımı nda çöl, ün sırrını / Tanyamadım çözecek varoluşun gerçekliğini // Gövdem! değeryargılarınımsıkıyönetimi!*” dizelerinde değişik sorgulamaları ayrı biçim kaygılarıyla deniyor; “*özlemlerin cisimleşmesinden*”, “*kent leş, mekte olan*”dan dem vuruyor. “*anın çığılığı kendi sınırlarını tanıyor*” Her insanın aradığı olanağın kendi gerçekliğini belleğinin küllerinden kanatlanarak bulduğunu imliyor:

“*Çok yalın aynada fırçalanan diş sabunlanan el / örneğin sinemaya gidebilecek kadar tembellek / Yağlı boya çalışıp müzik dinleyecek kadar / Bir insanı sevecek kadar belki / Sonra ona saygı duyacak kadar / Boş zaman, yaşanılan hayatın anlamını / Bulacak kadar kendi ömrünün gerçeğini...*” dizelerinde de şair, günlük yaşam içinde “kör bir çalışkanlığa” karşı anarşist bir tavır öneriyor sanki. “Küçük güzellikler” çalışkanlığıyla anlam kazanıyor belki.

“*Farklılığın nedeni*” anlaşılmasını, *hepimiz aynı şeyi yaşadığımız halde* niye kendimizin farklı olduğunun... Birinci kitabı adadığı dostlarından İsmail Atmaca’nın ‘89 yurtdışı rüyasına gittiğinden ama dönmediğinden söz ediyor. “*Onunla ölüme gidilebilirdi; ama hiç kimse onunla yola çıkmadı*” diye belirtilerek. Kendisinin de ‘87’de çıktığı yolculuktan henüz dönmediğini de. Buradaki ileti şunun için önemli ki, çağımızda kendisiyle ölüme bile gidilebilecek ayarda “dostlukların” olmayışından yakınıyor gizliden gizliye. “Ki gerçek yaşama başka türlü nasıl gidilebilir ki!” demeden edemiyorum.

Birtan Altınbaş’a ithafli 2. kitap *Hayaline Eremeyenlerin Firarı* da 68’den Geriye adlı şiirindeki şu dizelerle dikkatimi çekmiş: “*iktidarın değillenmiş dili...*”, “*cisimleştirmediğimiz her olanak / buharlaşıp giderken hiçliğin uzamına?*”, “*Kaldı, kuramsal varlığım / Yalnızlığın aylasına!*” Ganzalo Bernal’da, “*kendini gerçekleştirceğin / olanakların cisimleşmesi?*”, “*Öyle çok şey yapmak istiyordun ki / Ellerim uyuyor düşündükçe...*” Çevurum’da “etik seçme”, “*Bir başka olanakta / bulamadım varoluşumu / içimdeki gizilgüce / giden yolun başlangıcını*” diyen bir özleştirir belki de. Başarıya, en iyiye ve en güzele koşulanmış bir ruh durumu var ozanın. Kusuru kendinde değil

koşullarda görüyor. Bu durumu Kayıran’ın Afşin Lisesi ve Hacettepe Üniversitesi Felsefe Bölümü’nü birincilikle bitirmiş olduğuyla da ilişkilendirebiliriz belki de...

Requiem adlı şiir, kitabın en güzel şiirlerinden biri bence. Coşkulu, yalın bir dil: “*Öldün! / Kaldırıp bir bardağı yere çarpar gibi! // Öldün! Düşürüldüğün bir pusuyu yarıp geçer gibi! // (...) Öldün! Ölümünü bir gelecek imine gömer gibi!*” biçiminde altı bölümden oluşan. Üçüncü kitap *Uysal Çığlık*, Attar’dan bir önalıntıyla başlıyor. Daha önceden andığım Suret şiiri dışında, diğer şiirlerde de dikkatimi çeken epey bölüm var. Üçüncü kitap yazılın diye birinci ve ikinci kitaplar yazılmış sanki. Buradaki favori şiirim ise Alarm Zili... Ozan, “*Onlar mı? Evet sınırlarım / Evet, almadan çıkamıyorum sokaklara / Çünkü orada kötü kalpliler / İlkel ruhlar: Medeni insan kılığında*” derken, yine çevresel koşulların zararından yola çıkıyor. “*Onurumun incindiğini hissediyorum sürekli / Kısa bir ilişkiye bile girsem onlarla / Konuşsam, maneviyatım bozuluyor konuştuğum / Değer dizgelerim bozuluyor, belleğimin dili / bozuluyor içimdeki çocuğun masumiyeti*” denirken de sağlıklı bir dış dünya ve çevre özlemini yansıtıyor. Hepimizin birey olarak yaşadığı “istenmeyen durumların”, incelikten ve içtenlikten yoksun ilişkiler ağının betimlenmesi belki de bunlar. “*Ama ne kadar da belli algılamadığınız / Bir alarm zili çalıyor oysa yüzümde / Varoluşum ruhsal kanama geçiriyor içimde*” dizeleri söz ettiğim betimlemenin ardından şairin yaşadığı “yangının”, “ruhsal sarsıntının”, “ruhsal yaralanmanın” sağaltımı isteğinin açık bir anlatımı. Ve “alarm zili” iki sözcüğüyle yüksek sesli bir çağrı bu!

Alarm Zili’ndeki “ruhsal kanama” sözcükleri, Hatıra adlı şiirde “tinsel bir iç kanama” biçimini alıyor. Belleğinden kalbine inen sokakta bir bataklığa dönüşüyor rüya, anımsadıkça titriyor sesi, dökülüyor tümce *dudağının yarığından* içinin boşluğuna! Sonuçta Alarm Zili’ndekine benzer bir biçim Hatıra şiirinde de bulunuyor. Ozan, cisimleştiremediği düşlerinin ruhunun, gözyaşlarından bir aryaya dönüştüğünü belirtmekle kalmıyor; bu arayı dinledikçe ruhunun yüzünün cam duvarlarına tırmadığını da belirtebiliyor. Dudaktaki önemsiz bir fiziksel kusur, kendi önemini algılayışla birlikte ruhsal varsıllığının gerekçesi olabilir! Farklılığın nedeninin anlaşılması belki de bundan! Ozan, Napolyon’un işaret parmağının diğer parmaklarından daha uzun olması nedeniyle “imparator” olduğunu bilmiyor belki. Farklılıklarımızın özgünlüklerimize vesile olduğunu. Ve dünyanın “özgünlüklerle”, “özgün kişiliklerle” daha anlamlı ve güzel olduğunu. Biliyor da, belki de bilerek bilmiyor görünmek istiyor. Dayatılma gereksinimi hissettirilmemeye çalışılan bilinçli ve haklı bir megalomani! Şairin somut yüzünün dudağında da itici görünmeyen bir özellik olsa da o somutluğun soyut bir anlama dönüştüğü açık. Poetik Yarılma, Şiirimizdeki Patronaj Zihniyet Üzerine... gibi, önemli dergilerdeki önemli yazılarıyla önemli bir eleştirmen kimliğini de şair kimliğine eklemleyebiliyor Kayıran...

Çıra adlı şiirde “*koşarak atlayabilirim yüzümdeki camdan dışarıya!*” dizesi Hatıra adlı şiirdekine benzer bir imgeyle buluşuyor. Çıra’da ise ayrı bir biçimde “*dudağımdaki o yitik titreme*” deniyor. Ozan, HFEA’daki bir diğer şiir Mayınlı Tarla’daki ikinci dizede “*iyinin ve kötünün ötesinde*” sözcükleriyle Nietzsche’yi, “*zamanın kamusal kipinde*” dizesinde ise Varoluşçuluğun çeşitli versiyonlarını usa getiriyor. Belki de benim de benimsediğim ‘*Varoluşçu Psikoloji*’den yana bir tavır içinde. Ki, bilindiği üzere, *Varoluşçu Psikoterapi*’nin yazarı Irvin Yalom, *Nietzsche Ağladığında*’nın da yazarı aynı zamanda. Ki *Cinler*’in son tümcelerinde Stavrogin’in ‘İğrenç psikolog!’ demesi boşuna değil ve Dostoyevski’nin de varoluşçu bir yazar sayılması da bu yüzden! Bu durumda; “*Kuvvetli kendilik aşığılaşması, -Düşük benlik algısı, -Savunmalar zayıflamış, -Kuvvetli depresyon, -Değersizlik duygusunda yoğunlaşma, -Şizoid obsesif, -Sosyal içedönük!*” biçimindeki bulgular

sonucundaki: ‘Şizoit yapıda anksiyete depresif reaksiyon’ gibi bir tanı anlamını yitiriyor. ‘Psikoterapiye motivedir!’ sözcükleri turnak içinde veriliyor nedense. Büyük harfli: ‘GELECEKSİZİM!’ dize tümcesi sanki psikologların acizliğinin neticesi! O klasik psikolojinin acizliği! Çünkü varoluşçu psikoloji belirlenimcilik(determinizmin) dar ve sıkışık kalıplarında değerlendirmemektedir bireyi.

Beni Hiç Göremezsın şairin ikinci kitabına ad olan şiir; ama dört-beş ve altıncı kitaplardan bağımsız. Bu nedenle özel bir yere sahip. İlk kitap HFEA’daki şiirlerden kimileri *Adam Sanat, Sombahar, Şiir-lik, Yeni Biçem, Varlık, Gösteri, Edebiyat ve Eleştiri, Şiir Ülkesi, Düşler* ve *Ludingirra* adlı dergilerde yayımlanmışken; BHG’deki şiirler de *Sombahar, Ludingirra, Varlık, Defter, Hürriyet Gösteri, Şiir-lik, Edebiyat ve Eleştiri, Papirüs, Şiir Odası, Yenibinyıl Şiir* ve *Uzak* dergilerinde yayımlanmış. ‘Beni Hiç Göremezsın!’ şiiri ince bir hüznü yüklü. Kitabın en güçlü şiiri bence. ‘*Hafızadır! / benim aklıma beladır! // Gözlerini gördüm / kalbimde kara noktadır!*’ dizeleri ilk kitapta da geçen şairin kendi belleğine yaptığı yolculuklara bir gönderme niteliğinde. ‘*Sesini duydum / hançeremde yaradır! // yüzüne baktım / tenimde bedduadır! // beklemezsin böyle bir kara / duymak istemezsin! // ben suya benzemem! / ateşe benzemem ben! / havaya toprağa benzemem! // bilemezsin gidersem! // beni hiç görmezsin!*’ Az bulunur yalınlıkta, az bulunur duygularla yüklü bir şiirdir bu! Az sözcükle bu kadar çok şey ancak böyle söylenir, ‘içten’ ve ‘içli’ söylenir...

Dördüncü kitap *Boş Bina*’nın aynı adlı şiirinde, “*hıusımların gözlerinde zehir gezdirdiğinden*” dem vuran şair, “*bu nedenle belki seninle konuşurken hıusımların / birdenbire boş bir binayla yüz yüze kalması*” dizeleriyle iletişimsizliğin ayrı bir boyutundan yakınmaktadır. Elindeki fotoğraftaki çocukluğunun gözlerine bakan şair, “*bir tanrıya / bakar gibi bakan gözlerime*” de diyebilmektedir. Her ben’in uzaklara gittikçe kendine yaklaştığının ayrıımıdır. Yalınzlığa indikçe, kalbin, titreyişine perde çekmektedir o gömleği, ama kimseyi inandıramamaktadır kendine, sorumluluk vahşetinden korunmak için giyindiği o gömlek, ‘şairlik gömleği’ olmalıdır şairin!

“*Giydiriliyor sorumlulukla uralanmış ten / ruhun dehlizinde başlayan yolculuğa / oysa eve akan nehrin ufku kalbe vedadır / ötekiyle kurumlaşan her ben veba! / çarpıyor o kayık gözlerinin kıyısındaki kayalıklara / dağılıyor ruhun leke leke yüzünün sokaklarına*” biçiminde sonlanmaktadır Veba adlı şiir kolaylıkla. Çünkü izin vermemektedir vebalı ruhlar kendine doğru başlayan yolculuğa.

‘Yaşar’a nazire’ ithafı kısa şiir Mürekkep ve Su’da şiirin felsefi sorgulamalara elverişliliğinin bir başka boyutunu görürüz: “*ev dediğin ne, aile dediğin / ölüm dirim levhası / insan kuru mürekkep / çocuk su*” İleti şu mu?: İnsan, çocuk sayesinde yumuşar ve iz bırakabilecek bir yetenek kazanır... *Boş Bina* şiirinde kullanılan kimi sözcüklere ‘serin su’ şiirinde de rastlıyoruz: “*vuruluyor kilit oradan yeraltına açılan kapıya / çekilirken terk ediliyor hıusımlar kendi serinliğine*”.

Şu dizede, örneğin “*akıyor çünkü kalbin gözlerine firar eden çocukluğa*”da da yine ‘firar’ sözcüğüne rastlıyoruz. Her iki kitapta toplam kaç kez ‘firar’ sözcüğünün kullanıldığını merak ediyorum. O sayıyı saptayınca sanki bilinmeyen bir sırrın kapısını aralayacağım duygusuna kapılıyorum. ‘İçerleme’ şiiri ise halk ozanı söyleyişine karşın yine kişisel sorgulamalarıyla dikkat çekiyor...

Beşinci kitap Ali Boğaz Deresi, Yusuf Heybet’in aziz anısına adanmış. HFEA’daki gibi Attar’dan bir önalıntıyla başlıyor. “*Doğru başlayan bir yolculuğa sürüklüyor seni / zalimlerin ruhundan esen bu nemli rüzgâr*” dizelerinden sonra, “*hangi kulağa seslensen kapıları mühürlü mahzen*” dizesi Ruhi Su’nun sesini çağırıyor bana. “*(...) fırtına / savuruyor seni tekrar içindeki oyuktan / gözlerinin kıyısındaki ruhuna*” dizesinde yine benzer imgelerini yakalıyoruz şairin. “*Aklından uzaklara firar ederek / sığındığı gözlerinin içinden bakıyor*” diyor Su ve

Diken’de. “*Göstermemek için vahşilerin nazarına*” dizesinden dört dize sonra, “*çünkü kurtaramadın kendini / kendine kilitleyen firarın ünleminden / oluşuyor şimdi içindeki bu rüzgâr, / estikçe sürükleniyor ruhun, sürükleniyor / gözyaşlarından bir adaya!*” dizeleriyle sonlanıyor şiir. Başka Bir Şey Değil adlı şiirin, “*sesindeki yaprağın hüznü giyinişinden / teninle yalnız kalan esrimeden / başka bir şey değil çünkü / varolmak vahşilerin bu eşitsiz dünyasında*” biçimindeki son dizesinde de görüleceği üzere “*vahşiler*”, “*zalimler*”, “*kötü kalpliler*” türü nitelermeleri çok kullandığını görüyoruz ozanın.

Alarm Zili şiirindeki iki sözcüğe ‘rüya ve ip’ şiirinde de rastlıyoruz: “*sakinleştiremiyor sinir ilaçlarım beni / içindeki o derin kuyuya kilitliyor / beni izleyen gözlerin karanlığına / girince orada bocalayan ruhun kanatlarına*” Tüm şiirler uzun bir filmin ayrı sahneleri sanki. Tren ve Sandal şiirinin “*Her insanın bir cehennemini vardır*” ilk dizesinden sonra, ikinci bölümün ilk dizesi “*harp okulu benim cehennemim*” de ozanın her şiirinin ayrı bir öyküsü olduğu duygumuzu pekiştiriyor. Yaşamın değişik kesitlerinde “başarısızlıkları” dış etkenlerle yaşamak zorunda kalmış ama gerçek başarıları hak ettiği düşünülen bireylerin şiir-öyküleri bunlar. Eşdeyişle yaşamdan gelen ve yaşamla beslenen şiirler. Bütün şiirlerin uzun uzun öyküleri var ve anlatılmayı bekliyorlar sanki, “*Bana bir sur şimdi bir kule / üzerindeki piyade elbisem*” Ozan bir yerde yeteneklerini tahvil edemediğinden söz ediyor, tutkularının olanaklı varoluşuna... Çünkü bakarken görmüştür aynada kendine elveda diyen hayali... “*Bir haya bu, izin vermiyor firarına*” dizesinde de “*firar*”ı görüyoruz: “*lanet olsun! Lanet olsun! / disiplinli düzenli duygular / halinde yansıyor yüzüme / dökülürken kesik titreyişlerle / ruhumun derinliklerinde / meydana gelen sarsıntılar*”.

Yücel Kayıran, gerçek bir “90’lı Yıllar Şairi”. Ve kuşağının sorunlarını en derinden duymayanlardan ve onun savaşımını en içtenlikle verenlerden biri. Dolayısıyla “80’li Yıllar şairlerinden” ayrılığını açıkça ortaya koymaktan çekinmeyen ve birikimiyle “kuşağının” ayrım çizgilerini açık ve net bir biçimde gözler önüne seren. Kendi dergim *Yenibinyıl Şiir*’de yayımlanmış bir şiirinden yapacağım bir alıntıyla bitirmek istiyorum bu yalnızca “okunmayı hak eden” şiirler yazmış şair hakkındaki bütünüyle derinleştirilememiş yazımı. Selim İleri’nin deyişiyle, ne de olsa “yaşam acemisiyiz” hepimiz: “*yalan söylemek yasaklanmıştı bize! // kadınların gözleri yasaklanmıştı bize! // kibirli konuşmak yasaklanmıştı bize! // evlerin balkonları yasaklanmıştı bize! // ötekini beğenmemek yasaklanmıştı bize! // ayın hayali, o bakış yasaklanmıştı bize! // hile yapmak vardı, ama yasaklanmıştı bize! // acemilikti her durumda inen vaktimize!*”

İlyas TUNÇ

NE Kİ EKSİLEN...

günlerden, gölgelerden, tropikal gecelerden...
işve kadar hafif, tutkudan ağır, ciğerotu gibi bir şey...
ne ki eksilen!

boyalı söz! kurnaz incelik! kadınlar kıvılcımlı, eğreltiler üretken... kurt kocaldı, çekildi sürüden... reçineler, balözleri, şuruplar... akıp gidiyor akıp giden...

ne ki eksilen!
belki de bir kıpırtı, mor taşkıran çiçeği, baygınlık anı belki,
biraz alkol, etilen... gövdelerden gürültü, telaş mı
çekirgeden... kaçtım, durmadan kaçtım mavi tilkiden,
oklukirpiden... yazdı, kıştı, kutupsuz aşklardı, derken... güneş
görmez tundra, rengeyikleri ve liken... ne ki eksilen!
günlerden
gölgelerden
tropikal gecelerden...

İhsan TEVFİK

CEMÂLÎ

-Cemal Süreya ve Cemal Kırca'ya

herkesin bir cemâli vardır burda
susun...
cemâlîyim
cemâlîsin
cemâlî
ve dahi celâlîyiz külliye
susun... raki içer uzun cemalleniriz

şiiirler... gelir geçer
ömürler... koşar durur
ne hikmet tanırım
önce cins atlar vurulur
'kırmızı bir at' olsa da soluğu

herkesin bir cemâli vardır burda
gün iner akşam olur
beytüşşebab'a, erzincan'a
bizim de babalarımız ölü
ama ağlayamayız sabunluymen
o da bir hüner

eğer cemallerden söz ediliyorsa burda
uzun ağla
kısa yaz
ey karagözlüler
en karagözlüler
tükendi nakdi sözüm
kemâle değil cemâle erdik
"kime anlatacağın velâkin
kuş uçmaz kervan geçmez"*
üstü kalsın**

* Cemal Kırca
** Cemal Süreya

Ahmet GÜNBAŞ

GÜZDİRİMİ GAZEL

Neydim ki çölün kulağına üfledim gazeli

Serabınla sözleşip ey sevgili

Kostak uyalara düştüm türkülendim
Dağları birbirine kattım celali

Özgürce eklendim suyun dansına
Hep seni im'ledim üç şiir hali

Kaç günlük kelebektin ki kondun aynama
Kıskandı düşbeneklerini cümle ahali

Harmanımda söz yanıkları savrulmalar
Aymerheminden sürdürüm yarama bir hayli

Öptüm gül zamanlı hayalin topuğundan
Güzdirimi dillerim lal beklentili

Kırgın bağın şarabıyım şimdi neylesem
Kökleri elindedir inler vebali

Betül YAZICI

BEYOĞLU

duvarlarımız yıkıldı, tunçtan çanını giyinmiş,
zangoç yoktu,
süslü çantalarda unutulmuş
saki kadınlardık hepimiz

aç gözlü çocukluğumuza
uçan halısıyla konu
şairin son virgülü,
sonlar birer kara delik

baharın soğuk gecesi çöktü üzerimize,
kendimden söz etmeyeceğim,
kör aynadaki asla kadar uzun
kahve çekirdeğindeki sır

mevlevisiz bir düşün ölümü düştü
şiiirlerden şehrinize,
ben de
şehrinizdeydim galiba

İÇİNDEKİLER

Cilt: 5 Sayı: 49 - 60

Ocak 2004 - Aralık 2004

(Köşeli ayraç içindeki rakamlar sayıyı, ötekiler sayfayı göstermektedir.)

ABACI, Tahir : Taş Şehir (şiir) [52] 1
AKYOL, Sina : Hazırlık Şiiri / Ölü Hayat (şiirler)[59]1
: Baktım Hem Gördüm (şiir) [60] 3

ALPER, Yusuf : Susan Solgun Terazi (şiir) [53] 3
: Çeliğe Su Verilir (şiir) [55] 3
ARSLAN, Yılmaz : Rayiç Bedel Üzerinden Ödeme

	(şiir)	[50]	3		: “Aşkdan Düştüml Anne, Yazlarım Kırık”	[57]	2
BALCI, Harun	: Mezartaşı Figürleri (şiir)	[52]	6		: Güzdirimi Gazel (şiir)	[60]	6
	: Savak (şiir)	[57]	7		: Testi (şiir)	[51]	3
BEKTAŞ, Habib	: Mutlu Ölüm (şiir)	[49]	4	GÜVEN, Metin	: Arap Şükrü Sokağı (şiir)	[52]	3
	: Taş / Düşümdeki Ölüm / Müjgân’a Armağan (şiirler)	[50]	6		: Cümbüş (şiir)	[53]	3
	: Hükümsüzdür (şiir)	[58]	6		: Köy (şiir)	[54]	6
	: Şiir (şiir)	[59]	5		: Boncuk Gözülü Topal At (şiir)	[56]	3
BERK, İlhan	: Sesler (şiir)	[54]	1		: Şiirde Bilgi Sorunu ve “Bilgelik”	[57]	7
BİLMİŞ, Uğur	: Su Kuşları Tanığımdır (şiir)	[56]	7		: Arthur Rimbaud 150 Yaşında	[58]	4
CEM, Hakan	: Viyolonsel Anlamak (şiir)	[54]	7		: Beşgen (şiir)	[59]	3
ÇAKMAK, Ahmet	: Sonra Yaklaştım Birden (şiir)	[50]	6	HAŞAL, Hilmi	: Kıyı Gümüşlemesi (şiir)	[49]	6
ÇOKKARDEŞ, Bahri	: Denizde Gül Bitti (şiir)	[55]	6		: Dehlizlerdeki Şiir	[50]	4
DAĞLARCA, Fazıl Hüsnü: Özgürlüğünde Dal Budak					: Şiir Sedinde Kronos	[51]	7
	: Salan (şiir)	[53]	1		: Kıyı Kavuşması (şiir)	[52]	5
DARA, Ramis	: Amazon Ormanlarına Mektup	[49]	1		: Kıyı Serzenişi (şiir)	[53]	6
	: ‘Ana Britannica’ ve Adam Sanat’	[50]	1		: Kıyı Havası (şiir)	[54]	7
	: Şair Yıllıkları Çöpe!	[51]	1		: Kıyı Tökezlemesi (şiir)	[55]	6
	: Edebiyatın ve Edebiyat Dergilerinin Yeni Konumu	[52]	1		: Kıyı Sineması (şiir)	[56]	6
	: Mayıs ile Dağ Mayasılotu	[53]	1		: Kıyı Demlenmesi (şiir)	[57]	6
	: Şimdi de İlhan Berk mi?	[54]	1		: Kıyı Mesafesi (şiir)	[58]	3
	: Kim miyim, Var mıyım?	[55]	1		: Kıyı Durulması (şiir)	[59]	3
	: Edebiyatın Sefaleti!	[56]	1	İZMİRLİ, Ayşegül	: Kıyı Uyanması (şiir)	[60]	2
	: Edebiyatın Sefaleti (II)	[57]	1		: Fikrimin İnce Güllü	[49]	8
	: İki Geçenlerde, Bir Bugünlerde	[58]	1		: Derdin Ne İse Saklama Mahrem Olayım Ben	[50]	8
	: Her Veda Bir Merhabadır	[59]	1		: Baharın Gülleri Geldi	[51]	8
	: Yaşanan Hayat ve Güncel Edebiyat	[60]	1		: Ağyar İçin Ey Bî-Vefa	[52]	8
DEMİRCİ, Nuri	: Göç; Kendine (şiir)	[50]	3		: Gam Çekme Güzel N’olsa Baharın Sonu Yazdır	[53]	8
	: Şair, Şiir / Okur	[53]	4		: Ülfet Etsem Yâr ile Ağyâre Ne?	[54]	8
	: Zemheri (şiir)	[54]	3		: Pek Perişan Oldum, Yeter Allahım, Yeter	[55]	8
	: Unutmabeni / Camgüzeli (şiirler)	[58]	1		: Kader, Kime Şikâyet Edeyim Seni, Bilemem	[56]	8
	: Çayırüzeli (şiir)	[60]	3		: Akşamı Getiren Sesleri Dinle	[57]	8
DEMİRCİ, Tan Tolga	: Başkalarının Sözcükleri	[58]	7		: Hatırlar mısın Beni, Bir Zamanlar	[58]	8
EFE, Hasan	: Zeynep Uzunbay’ın Karanfilanne Şiirine Bir Bakış	[49]	5		: Gitme, Kal Bu Şehirde	[59]	7
	: Fergun Özelli’nin “Çimççek”i	[52]	4	KARAASLAN, Zeki	: Dumtakagümtek (şiir)	[58]	6
	: Altay Ömer’in “Yarasa” Şiirini Çözümleme Denemesi	[59]	4	KARABULUT, Selami: Kangren (şiir)	[59]	6	
ELAL, Melih	: Eşik Dergisi	[49]	2	KEÇECİ, Çağdaş	: Âşık (şiir)	[50]	5
	: ‘Yarabandı’ Kapanmalı mıydı!	[50]	2	KEMAL, İlhan	: Kireç (şiir)	[58]	6
	: Balıkesir’den Bir Dergi: ‘Yaklaşım’	[51]	2	KIRIMLI, Mehmet Sadık: Eylül İşte... (şiir)	[59]	6	
	: ‘Ludingirra’ Kim ya da Ne?..	[52]	2	MADANOĞLU, Arif	: Ödeştigimiz Olmuştur (şiir)	[55]	3
	: Bir Dergi: ‘Oluşum’	[53]	2	MERCANOĞLU, Salih: İlhan Berk (şiir)	[49]	3	
	: ‘Aydan Aya De’den ‘Düşün’e	[54]	4		: Yitik El (şiir)	[50]	6
	: Tekirdağ’dan Bir Dergi: ‘Kiraz’	[55]	2		: Pazar (şiir)	[51]	6
	: ‘Ansan Sanat’tan ‘Morca’ya Bir Sanat Serüveni	[56]	2		: İki Bin Dört (şiir)	[53]	6
	: Vedat Günyol’la Özdeşleşen Bir Dergi: ‘Yeni Ufuklar’	[57]	4		: Hüner (şiir)	[55]	3
	: ‘Yeni Adımlar’	[58]	2		: Kapı (şiir)	[56]	3
EMRE, Gültekin	: Enkaz (şiir)	[52]	6		: Beyaz Boşluk (şiir)	[57]	7
	: Sesin (şiir)	[55]	1		: Uzun Mesai (şiir)	[59]	2
	: Unutulan’lar ve Unutulmayanlar	[58]	5	OĞUZ, Cihan	: Azraile Rest (şiir)	[49]	3
	: Şiirin Sonsuz Uçurumuna Açılmış Kanat’taki Şiirler	[59]	2		: Yeniçeri Kalbi (şiir)	[54]	3
	: Beni Hiç Göremezsın	[60]	2	OLUKLU, İbrahim	: Gelirim Sana (şiir)	[60]	3
ERDOĞAN, Altay Ömer: Çölde Göl Saatleri (şiir)	[51]	3	ÖZÇELEBİ, Ali	: Dağ Başında ‘Akatalpa’ Okumak	[51]	4	
ERGÜLEN, Haydar	: Cam Odada Akşam (şiir)	[60]	1		: Akatalpa’lık	[56]	4
ERKEKLİ, Osman Serhat: Hayatta Ben En Çok Suna’yı				ÖZELLİ, Fergun	: Aşkrevan (şiir)	[50]	3
	: Sevdim (şiir)	[51]	6		: Kâinat Kapanı (şiir)	[53]	3
	: Serkan Ozan ve ‘Ağrılar Kitabı’ Üzerine	[53]	7		: Acıklı Sözler Sultanı Didem İzmir’de	[55]	7
	: Bir Evde Ateş Olmalı (şiir)	[56]	3	ÖZER, Ahmet	: Çılgınlık (şiir)	[58]	5
	: Kuşlara ve Ormana Dair (şiir)	[57]	1	ÖZER, Serkan	: Ebemkuşağında At Gezintisi (şiir)	[50]	5
ERYÜKSEL, Ali	: Düş Sancısı (şiir)	[50]	5	ÖZMEN, Gonca	: Donuk An (şiir)	[57]	6
GÜLBK, Tamer	: Bazı Ruhlar (şiir)	[58]	3	PEKER, Hüseyin	: Gök Adalarda (şiir)	[50]	6
GÜMÜŞDOĞAN, Emre: Kav (şiir)	[53]	6			: Şiire Bağımlı Ozanlar	[54]	2
	: Öte... (şiir)	[56]	6	SARSMAZ, Mehmet	: Onurunuz, Hep Onurunuz İçin... (şiir)	[49]	6
GÜNBAŞ, Ahmet	: İpek Yarası (şiir)	[54]	6		: “Kendi Kalbine Yazgılı Eda”:		

SEZER, Çiğdem	Yücel Kayıran : Rüya (şiir) : Lale (şiir) : Ben Seninle Beyaz...	[60] 4 [49] 1 [52] 3 [57] 3	YILDIRIM, Halide : Sır (şiir) : Çatı (şiir)	[58] 3 [56] 7
SOYCAN, Celâl	: Şehrayin (şiir) : Tereke (şiir)	[51] 3 [54] 7	YILMAZ, Pelin : Saatleri Ayarlama Enstitüsü ve Papaty Kürsüleri	[49] 7 [50] 7 [52] 7
ŞAHİN, Kâzım	: Uzak ve Biz (şiir)	[49] 6	: Kaf Dağı'ndan Kafka'ya Mektuplar	[52] 7
TARIMAN, Betül	: Uçmak Meseli (şiir) : Güneyli Cheyenne ve Beyaz Adam (şiir)	[49] 3 [52] 3	: Şiirin Rengi : Denizin Gözden Yitdiği Nokta	[53] 7 [56] 7
TEVFİK, İhsan	: Bir Dağın Ardında (şiir) : Cemâli (şiir)	[51] 6 [60] 6	“ŞİİRİMİZDE 2003 UFUK TURU” EKİ	
TEZCAN DERTSİZ, Özlem:	Töre Kuşları (şiir) : Yükseklik Korkusu (şiir) : Yağmur İstasyonu (şiir)	[52] 6 [55] 3 [58] 6	Haz: İhsan ÜREN	
TUNÇ, İlyas	: Ay Ka Ma Li O Re : Sesler, İncelikler (şiir) : Gül Ürkütür (şiir) : Konuklar Gittiler (şiir) : Yaşlanırken... (şiir) : Ne ki Eksilen (şiir)	[49] 6 [50] 1 [53] 3 [55] 6 [58] 3 [60] 6	AKTUNÇ, Hulki AKIN, Enis	: Kelebeklerin Sonsuzluğu [50] V : Akıntıya Kapılmasaydık da Biyere Gideceğimiz Yoktu Zaten [50] VIII
TURAN, Güven	: Sinope (şiir)	[54] 3	AKIN, Gülten ALTINOK, Emrah	: Adacio [50] IV : Öcü [50] IX
TUZCU, Mehmet Mümtaz:	Yaşamsanat Günlüğü (17) : İşğimin Ardında (şiir) : Yaşamsanat Günlüğü (18)	[51] 5 [52] 3 [59] 3	AZAR, Adnan BAŞARAN, Mehmet	: Geçilen Şiir [50] VII : Yalnızlık Ören [50] IV
UZUN, Yasin	: Orta Çağ (şiir)	[56] 5	BERK, İlhan BERKÖZ, Egemen	: Madrigaller I, III [50] III : Ürper! [50] IV
ÜNVER, Serdar	: Bekleyiş (şiir) : Yolcu (şiir) : Aynı (şiir) : Böyle Dedi Badem Dalı (şiir) : Suyu Seviyorduk (şiir) : Bulduk Ama... (şiir) : Dönüş (şiir) : Kaç Anı (şiir) : Seni Ben Hep (şiir)	[49] 3 [51] 3 [52] 6 [53] 3 [54] 6 [56] 3 [57] 6 [59] 6 [60] 3	BUDAK, Abdülkadir ÇAPAN, Cevat DAĞLARCA, Fazıl Hüsni: DEMİRCİ, Nuri DOĞAN, Mehmet Can:	: Portre Çalışmaları: I Ahmet Oktay [50] V : Bana Düşlerini Anlat [50] IV : Günümüzün On Dörtlülüğü [50] III : Anı / Aşk [50] V : Edalı Zihin [50] VIII
ÜREN, İhsan	: a- Yolgeçen Hanı / b- Siyah Alınlık (şiiirler) : Yatak Gemide... (şiir) : Balkon... (şiir) : Dilden... Şairden... : Mürekkep (şiir) : Ruh Paratoneri (şiir) : ‘Çılgılık’ (şiir) : Kopuk Kopuk... (şiir)	[51] 1 [52] 5 [54] 6 [55] 4 [56] 1 [57] 6 [58] 7 [59] 6	GÜVEN, Metin HAŞAL, Hilmi KALENDER, Arife ORUÇOĞLU, Sinan ÖZELLİ, Fergun ÖZMEN, Gonca MARGULİES, Roni SADAY, Atılcın	: Düşler Bitti [50] V : Dönüş [50] VI : İstiridye ve İnci [50] VI : Küfür Bilgisi [50] VIII : Bu Bir Teyp kayıdır [50] VII : Ağzındı [50] IX : Mevsimler [50] VI : Yalnızlık Şiirleri [50] IX
YAŞAR, Sadık	: Şiirin Gücü : Ceylan Girmez Sokağı (şiir) : Beş Ayrı Kapıdan Çarşıya (şiir) : İçerik Antolojisiyle Biçimlenir : Maşher Olmayacak (şiir)	[49] 4 [54] 3 [55] 6 [56] 6 [57] 3	SEZER, Çiğdem TEMİZYÜREK, Mahmut: UZUNBAY, Zeynep ÜNVER, Serdar ÜREN, İhsan	: Sözü'n İssiz Koynuna [50] VII : İnsan Tutkusudur [50] VII : Öpiim Geçsin [50] VIII : Acı Söz [50] VI : Şiirimizde 2003 Ufuk Turu [50] I : Ufuk Turu Gezi Planı [50] II : Alternatif Tur Yolcuları [50] II : 2003 Yılı'nın 100 Şairi ve Şiirleri (liste) [50] II : 2003 Yılı Şiir Ödülleri (liste) [50] II : 2003 Yılında Çıkan Şiir Kitapları (liste) [50] III : Şiir Antolojileri ve Şairler Hakkında Yazılan Kitaplar (liste) [50] III
YAZICI, Betül	: Anka (şiir) : Beyoğlu (şiir)	[53] 6 [60] 6		
YAZICI, Halim	: Gürültüye Gümbürtüye (şiir) : Yılki Aşkları (şiir)	[51] 6 [55] 5		

Yayın Yönetmeni	: Ramis DARA	Yazışma Adresi	: Ramis DARA P.K. 68 16361 Ulucami - BURSA
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Melih ELAL	Katkı Payı	: 15.000.000 TL ya da 15 YTL
Yönetim Yeri	: Barış Mah. Adalet Sok. Adaletkent Sitesi H Blok, D: 3 16140 Nilüfer - BURSA	Posta Çeki	: Hilmi HAŞAL adına 584893 numaralı hesap
Yayın Danışmanları	: İhsan ÜREN, Hilmi HAŞAL, Serdar ÜNVER, Nuri DEMİRCİ.	Dizgi	: Emel COŞKUN
Dağıtım	: Pentimento Art Shop (0212 2933959)	Baskı	: Özsan Matbaacılık, İzmir Cad., No: 221 BURSA
		Elektronik Posta	: akatalpa@hotmail.com
		Faks	: 0 224 2254052

Şiir ağırlıklı aylık edebiyat dergisi *Akatalpa* (www.akatalpa.com) Ocak 2000'de Bursa'da kurulmuştur. Ticari amaç gütmeyen için yazarlarına telif ödemez.